

Za zdravilo pa se vzame 30 do 40 gramov ricinovega — ali če tega ni pri rokah, lanenega olja na enkrat. V olje se zmeša jeden ali dva jajčna rumenjaka in zraven prilije $\frac{1}{4}$ litra studenčnice. Če je pri roki ogelnokisla magnezija, naj se je doda vsakokrat za 4 grame in vso zdravilo dvakrat na dan živinčetu vlije.

Slezovo mazilo, zmešano z lavorjevim oljem, se hvali kot najboljšo mazilo za rane pri konjih, iz katerih teče rumena sokrvica. Če bi rano spremljala suhota uda, je dobro mazati ostali ud z mazilom od španskih muh, zmletih in zmešanih v 100 gramov svinjske masti. Rane pa se naj le z gornjim mazilom mažejo.

Smolno olje imajo navado dajati po nekaterih krajih živini, enako soli, kot priboljšek. Pravijo, da živina po tem rada žre, krave dobro molzejo in se sploh žival dobro redi. Tudi velja smolno olje kot mazilo okoli ran, da muhe manj silijo k njim. To velja zlasti o ogercih, kadar so ti že iztisnjeni izpod kože.

Soliter, zmešan z grenko soljo in sladičem, je dobro zdravilo za vnetje pljuč pri konjih. Vzame se solitarja 100 gramov, soli za četrtinsko več, sladiča pa toliko manj. Vse to se zdrobi v prah in s strdjo zmešano vsakih šest ur po 30 gramov daje bolnemu konju. Zraven se napravi dristlja iz kamilc in malvnega perja, katerej ko se precedi, se dodá 30 gramov solitarja. Tretjino te kuhovine se vlije v brizglo ter zraven dodá še 30 gramov lanenega olja, kar vse se za dristljo porabi.

Tudi je soliter dobro zdravilo za norost konj, kakor tudi vnetje možganov pri goveji živini. Najprej se živini izpusti za pol litra krvi, nato se ji za 30 gramov v vodi raztopljenega solitarja vlije. Koristno ji je tudi dati dristljo, zgoraj omenjeno. Če bolezen hitro ne mine, se mora vsakih 24 ur živinčetu po pol litra krvi izpustiti in pa glavo mu z vzmrzli vodi namočeno cunjjo pokrivati.

Soliter, katerega se vzame za 100 gramov, dodá 150 gramov grenke soli in 80 gramov bljuvne soli (Brechweinstein), to je zdravilo za ritnikovi črm pri goveji živini. Zdrobi se in zmeša v prah, katerega se daje trikrat na dan odrasleji živini po 50 gramov, manjšej pa polovico toliko. Tudi tukaj se nasvetuje gori omenjena dristlja, le da mesto solitra se naj kuhovini dodá dve pesti soli, predno se rabi.

Soliter, kateremu za 30 gramov se dodá 15 gramov voženka, je zdravilo za pereči ogenj pri goveji živini. Ta bolezen se spozna po velikej vročini in naglem otekanju živine. Kadar se to opazi, naj se spusti živali pol litra krvi iz vratne žile, ter omenjeno zdravilo daje živini. — Če pa tega ni pri rokah, naj se vzame 16 del litra kisa in 8 del litra vode, katerej tekočini se primeša pest soli in živinčetu v gobec vlije.

Sol kuhinjska je dobro zdravilo, če je živina kako strupeno zelišče požrla. Da naj se ji lizati po volji, ali pa se v vodi raztopljene ji v gobec vlije. Tudi je jako koristno po strupu bolnej živini dajati vsako uro po $\frac{1}{4}$ ali $\frac{1}{2}$ litra ravno namolzenega mleka. Dodá naj se mleku nekoliko lanenega ali laškega olja.

Sol kuhinjska, v vodi raztopljena, je tudi dobro zdravilo za holecen očesa pri živini, ako ona izvira od udarca in hoče zarasti mrena. Precej soli naj se raztopi v vodi in izmiva s tem bolno oko. Še boljši od soli je za mreno beli vitrijol, kateri se tudi raztopljen enako rabi.

Sol kuhinjska se tudi priporoča za zdravilo konjem, ki imajo tope noge, z ozkim kopitom. Dene se nekaj soli v vodo in s to vodo se bolne noge večkrat umivajo, časih tudi nekaj mirno v nji kopljejo. Tudi platnene cape, v enako vodo namočene in kot obkladki na

bolne noge privezane, se priporočajo. — Enako kot solna, priporoča se tudi voda, v katerej se je nekaj galuna raztopilo.

Sploh pa se sol šteje kot potrebno sredstvo, ohraniti živini zdravje in dober tek. Daje se ji navadno po dvakrat na teden, ali sama, ali pa zmešana z različnimi zdravilnimi rastlinami, kakor smo že gori omenili. Posebno medli, na želodcu bolni in slabokrvni živini se to najbolj navadno sredstvo ne sme zanemarjati.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 20. septembra na Vranskem in v Braslovčah. Dne 21. septembra v Siegersbergu, na Laškem, v Lučanah, na Framu, v Ormožu in Podsredi. Dne 23. septembra na Bregu pri Ptujju (za svinje.) Dne 24. septembra v Arnožu, Slov. Bistrici, v Šmartnu pri Slov. Gradu in na Remšniku.

Dopisi.

Iz Krčevine pri Ptujju. (Nase kmetijsko bralno društvo) je imelo dne 29. avgusta v lepo ovenčanih prostorih Vindiševih svoj tretji občni zbor. Najprej je predsednik društva, g. Drag. Zupančič, v kljub slabemu vremenu v obilnem številu došle srčno pozdravil, potem pa so tajnik, blagajnik in knjižničar poročali o delovanju društva v preteklem letu. Iz poročil posnamemo, da je društvo v drugem letu svojega obstanka tudi prav plodonosno delovalo in da že šteje blizu 100 udov. Pred volitvijo novega odbora se je odstopajočemu dveletnemu zaslužnemu predsedniku, ki se sedaj preseli kot nadučitelj v Frankolovo, izrekla v imenu vseh udov najiskrenejša zahvala za ves trud pri vodstvu, posebno še pri pevskem zboru, ki ga je ustanovil in vzdrževal. Bog mu stotero poplačaj, kar je storil za nas Krčevinarje! Na predlog gosp. Šentjurca se na to prvi predsednik društva, gosp. Zupančič, in pa njega ustanovitelj, domači rojak č. g. Fr. Gomilšek, kaplan v Jarenini, ki imata za društvo največ zaslug, izvolita med odobravanjem vseh za častna člana. Potem je bil enoglasno izvoljen sledeči odbor: Silv. Šentjura, predsednik; Fr. Lah, podpredsednik; Ferdo Skuhala, tajnik; Fr. Dolinšek, blagajnik; Jože Krivec, knjižničar; P. Karol Belšak in Ivan Krajnc, odbornika; Ig. Bezjak in Jože Murko, namestnika. Po izvolitvi odbora je imel gosp. pot. učitelj Belé kaj lep podučen govor o sadjarstvu in sicer, kako bi se naj sadno drevje gojilo. Srčna hvala! Domači pevski zbor je sedaj zapel nekaj pesmij, na to pa so prav izvrstno in navdušeno deklamovale več prelepih pesmic deklice Gomilšekova Anica in Mimiki Dolinšekova in Kuharjeva, da jih moramo tu pohvaliti. Gosp. kaplan Gomilšek, ki se je tudi zborovanja udeležil, je prinesel za društvo veliko Ciril - Metodovo podobo seboj ter je svoje domačine v lepem govoru bodril, kako naj bi posebno posnemali rodoljubne čednosti sv. bratov ter bili vsak čas dobri katoličani, goreči Slovenci in zvesti Avstrijci, da se bo Krčevina takó na vse strani povzdignila.

Iz Zalca. (Načrt dirke) v nedeljo dne 19. sep. ob 3. uri popoldne. I. Pričetna dirka; 200 kron, darila visokega c. kr. poljedelskega ministerstva. Za 3 do 5letne kobile in zrebce III. štirskega konjerejskega okoliša (Savinjsko pleme). Posestnik mora dokazati, da je njegov konj istiniti savinjskega plemena. Enoprežno, daljava 2000 metrov. 80 kron prvemu, 60 kron drugemu, 40 kron tretjemu, 20 kron četrtemu. Vloga 4 krome z zgubo vloge. Da se dirka vrši, treba je najmanj pet oglasil. II. Plemenska dirka; 200 kron, darila visokega c. kr.

poljedeljskega ministerstva. Za 3letne in starejše konje, o katerih se dokaže, da so istinito savinjskega plemena. Enoprežno, daljava 2000 metrov. 80 kron prvemu, 60 kron drugemu, 40 kron tretjemu, 20 kron četrtemu. Vloga 4 krome z zgubo vloge. Da se dirka vrši, treba je najmanj pet oglasil. III. (glavna dirka; 400 kron, daruje dunajsko dirkarsko društvo. Za konje vseh dežel in vsake starosti. Konji, koji se niso dirkali ali pa pri kateri javni dirki v času po 1. januariju 1894 naprej za eden kilometer po 2 minuti ali več potrebovali, postavijo se pri startu, za vsako boljšo sekundo pa po 20 metrov nazaj. Enoprežno, daljava 2000 metrov. Vloga 8 kron z zgubo vloge. Da se dirka vrši, treba je najmanj pet oglasil. 200 kron prvemu, 100 kron drugemu, 60 kron tretjemu, 40 kron četrtemu. Rok za oglasila 18. september 1897 ob 6. uri zvečer. Poznejša oglasila sprejemajo se samo za glavno dirko (st. III) z podvojeno vlogo do 12. ure opoldne 19. septembra t. l. Pri dirki veljajo pravila in gledé glavne dirke rekordne določbe dunajskega dirkarskega društva. — Splošnje določbe: Pri oglasilu mora se ob enem tudi natančno naznaniti ime, rodno pleme, spol, barva, starost in rekord konj ter ime in bivališče posestnikovo. Oglasilo je le veljavno, ako se ob enem tudi vloga uplača. Kdor pri oglasilu vedoma neistinitosti napove, zamore se po dirkarskih pravilih začasno ali pa trajno izključiti iz vseh dunajskemu dirkarskemu društvu podrejenih dirkališč. Gledé uvrstenja pri posameznih dirkah odloči žreb. Če bi se start napačno vršil, dalo se bode znamenje z zvoncem, na kar se morajo vsi dirkači vrniti in zopet na prej določene prostore postaviti. Kdor katerega dirkača z dirkališnega tira ali pa proti ograji sili ter ga s tem hoče ovirati, da ga ne prihiti, zgubi vsako pravico do daril. Mesto biča rabiti se sme samo do $1\frac{1}{2}$ m dolga šiba, katera se pod kaznijo ne sme nikdar povprek držati. Oglašeni konji morajo se na dan dirke dopoldne ob 10. uri pred občinski urad v Žalcu pripeljati. Tukaj se vrši tudi žrebanje.

Iz Središča. (Primicija.) Dne 22. avg. je tukaj daroval prvo sv. mašo č. g. Josip Panič, rodom iz Šalovec. Ne bom te velikanske slavnosti popisaval na drobno, ker je znano malone vsakemu čitatelju »Slov. Gospodarja«, kako se vršijo take slavnosti, omeniti mi je le najprvič, da je škoda, da se ta slavnost ni vršila na prostem, ker tedaj bi lahko slišali vsi prisotniki izvrstno slavnostno pridigo domačina č. g. J. D., veroučitelja v Zagrebu, kateri je v krasnem govoru množestvilnemu ljudstvu razlagal vzvišeni, a težavni poklic dubovskega stanu. V cerkvi je pel domači mešani zbor pod vodstvom g. učitelja in pisatelja A. K., kateri je tam sijajno pokazal, koliko moreta v kratkem času storiti trdna volja in vztrajni trud. Pri obedu, katerega se je udeležila množina gostov, razveseljevali so jih gg. dijaki s krasnim petjem, in z raznovrstnimi burkami, da je občinstvo kar pokalo od smeha. Da g. Kosi s svojim zborom ni molče sedel, razumeva se samo po sebi. Domači godci so rešili zelo dobro svoje naloge. Kakor je o takih priložnostih že navada, vrstili so se med pesmimi in napitnicami tudi govori. Kot dijak in tudi pozneje sem bil često na kaki primiciji, toda tega še nisem nikjer videl in slišal, kar v Šalovcih; na klop je namreč stopila domača kmetiška deklica L. K. ter v kratkem, toda zelo jedratem govoru izrekla slavo č. g. novomašniku. Drage Slovenke, tako velja! Dokler boste o takih in enakih priložnostih pogumno nastopale ter govorile brez strahu in zadrege, ne bo se bati propada slovenskemu narodu. Tudi č. g. pridigar se je oglasil, a njegov govor je bil šaljive vsebine. Največjo pozornost je vzbujal s svojimi govori neki g. duhovnik iz zagrebske nadvladikovine. Četirkrat

je povzdignil svoj krasnozveneči, a krepki glas, in med kmeti je bilo slišati: »toti pač toti«, le škoda, da ga niso vsi gostje dobro razumeli, ker je govoril krasno pismeno hrvaščino. Stoprav tretji dan so se gostje razšli. Vrlim šalovskim občanom in vsem ostalim dobrotnikom, kateri so bili blagohotno pripomogli, da se je ta slavnost tako lepo izvršila, bodi prisrčna hvala! F.

Z Zdol pri Kozjem. (Letina, nemški pečat, gospodarsko bralno društvo.) Hvala Bogu, oziroma setev nam je prav bogato obrodila, ker namlati smo nekoliko več od lani. Seno smo prav lahko spravili in posušili; kajti tisti čas je bilo lepo vreme. Koruza nam še kaj lepo kaže, samo požrešni koruzni črv nam jo hoče mnogo uničiti. Krompir nam zelo gnije. Fižol, zelje in drugi jesenski pridelki še nekaj obetajo, samo sadja je zelo, zelo malo, le nekoliko hrušek in sliv, družega pa skoraj popolnoma nič. Vinogradi še nam nekaj obetajo zlate vinske kapljice, samo ljubi Bog nas obvaruj ledenega biča in družih raznih uim, kajti strupena rosa ali rja se je že po nekaterih krajih zelo pokazala, akoravno smo škropili. Kdor ima amerikance kaj, je letos prav pridno cepljal. Cepljene mladike prav lepo rastejo, kolikor jih je; kajti tisti čas, ko smo pocepili, so pridrvile vrane in nam mnogo gumijskih vezij razkljuvale in cepljenih mladik polomile. — Še nekaj teži srce piscu teh vrstic in sicer to, da se pri nas na »živinski potni list« se vedno pritiska stari nemški pečat, a piše se vse drugo v lepi slovenščini. Naj g. župan vendar spravi za vselej v »penzjon« tega starega Nemca! — Prav ponosni smo, da se je v naši kozjanski fari ustanovilo gospodarsko bralno društvo. To mlado društvo prav lepo napreduje in se razcvita, to nam kaže žito-čistilni stroj, katerega si je društvo že priskrbelo in sicer iz Ljubljane od g. Detter-ja za 80 gl. Privedilo je že tudi prvo veselico dne 22. avgusta s podukom potovalnega učitelja Ivana Belč-ta, ki nam je v resnih besedah razložil regulanje, sajenje, okolinanje itd. in katero podnebje bolj ugaja tej ali oni sorti amerikanske trte. Bog daj, da bi se zopet v kratkem zbrali tudi k otvoritvi političnega društva za kozjanski okraj!

Iz Loč. (Svoji k svojim!) Dopisi iz Loč so prav redki in marsikdo bi si mislil, da tukaj kraljujeta rajski mir in tihota. Res, da bi bilo tako tukaj, ko ne bi nekateri nemški »purgarji« tudi naše vasi pripravljali za prusake in s svojim »Heil« žalili nas mirnih vaščanov. Imamo namreč tukaj res čudne figure. Rojeni na slovenskem Štajarskem od slovenske matere, nemščine nič ali le malokaj zmožni, hujskajo proti nam Slovencem in trobijo v rog »Südmarke« ali pa šulvereina. Takih korenjakov imamo dosti tukaj: Balantov Heinč jim je na čelu. Ni še dolgo, kar je brez perja prlezel v našo vas in začel tukaj mesarijo in krčmo. Ali ker je znal dobro heil-ati, zašel je precej v družbo, s katero zdaj tuliti mora ali rad ali nerad. On ima zares najmanjši uzrok da si s tako neumnostjo krati žitek v Ločah. Tudi proti njemu naj velja naše geslo »Svoji k svojim«. Če se bodemo tega gesla krepko držali, tedaj bode on s svojo kratko pametjo kmalu sprevidel, da mu pesek pod petami žari in se bode, ali spreobrnil ali pa nam in Ločam hrbet obrnil!

Od Svetinj pri Ormožu. (Vojaško - veteransko - podporno društvo) prav dobro napreduje. Dne 24. junija t. l. je poklonilo mlado društvo častno diplomu domačemu župniku, č. g. Iv. Bohancu, in blagorodnemu gosp. Lovrencu Janžeku, c. in kr. majoru v. p. in veleposestniku na Brebrovniku. Diplom je prav primerno in krasno izdelala slavnostna tiskarna sv. Cirila v Mariboru. — Na rojstveni dan Njega veličanstva našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. udeležilo se je društvo korporativno slavnostne službe božje.

Ta dan je bila svetinjska šola, katera je tudi zbirališče društva, prvokrat s prelepo cesarsko in štajarsko zastavo okinčana. Ti dve zastavi nam je oskrbel novi načelnik krajnega šolskega sveta, gosp. Leopold Petovar, c. kr. poštar in veleposestnik v Ivankovcih. — Kot podporni udje so k društvu na novo pristopili sledeči p. n. gospodje: c. in kr. podpolkovnik Rudolf vitez Zergollern, c. in kr. poročnik v. r. Oton Corcini, odvetnik in deželni poslanec dr. Frán Rosina v Ljutomeru; c. kr. notar dr. Anton Mihalič v Ljutomeru; c. kr. notar dr. Ivan Geršak in veletržec Alojz Mikl, oba v Ormožu. Pristréna jim hvala! — Goreča želja društvenikov je imeti svojo društveno zastavo; zato se rodoljubi in prijatelji dosluženih vojakov prav ponižno poprosijo, da blagovolijo društvu v ta namen z doneski pripomagati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se odpejali na Ogersko v Totis, kjer se vrše velike vojaške vaje, katerih se tudi udeležuje nemški cesar Viljem. — Državni zbor je sklican na dan 23. septembra. Nemški poslanci, ki trepečejo pred Schönorerjem, že napovedujejo obstrukcijo ali ropotanje. — Danes se je zopet sesel pododsek desnice, da se posvetuje, ali naj podpira vlado ali ne, ki še nič ni slovanski večini obljubila.

Štajarsko. Pri dopolnilni volitvi v deželni zbor za kmečki okraj Vaje je zmagal konservativec Berger s 107 glasovi proti 50 glasom, katere je ujel nemški nacionallec Mosdorfer. Prusaki imajo malo privržencev med pametnimi nemškimi kmeti.

Koroško. »Kärntner Allgemeine Zeitung«, imenovana »Beljaška Urša«, je prenehala. Ni škoda! — V tej kronovini se vršijo letošnja jeseni in prihodnja pomlad nove občinske volitve. Vrli »Mir« že kliče Slovence na delo. Bog daj srečo!

Kranjsko. »Südmärkischer Sängerbund« hoče v Ljubljani dne 30. oktobra prirediti veliko nemško komedijo. Mestni svet pa je že sklenil, da se ta izzivajoča slavnost mora prepovedati. — Socijalni demokratje in liberalci so si povsod prijatelji, tudi na Slovenskem; zato se mokraški »Svobodni glasovi« tiskajo v »Narodni tiskarni«. Skandal!

Primorsko. Prva slovenska javna tombola bode v Št. Petru pri Gorici na korist »Sloginim« šolam in »Alojzijevišču«. — Urednik »Independent« v Trstu, ki je nesramno žalil viteza Nabergoja, je bil obsojen v zapor 7 dnij. Drugod drugače merijo.

Ogersko. Državni zbor se snide dne 27. sept. Vlada mu bode v tem zasedanju predložila državni proračun za bodoče leto. Ministerskemu predsedniku Banffyju se pa bode bržčas huda godila, ker je že zdaj zaradi proračuna dovolj nasprotja celó med ministri.

Vnanje države.

Rim. Prihodnji konsistorij ali zbor kardinalov bode letos zopet v pozni jeseni. Sv. oče bodo takrat 3 ali 4 nove kardinale imenovali. Za vlado sedanjega papeža je umrlo že 120 kardinalov.

Francosko. Tudi francoski razni hudodelniki se bodo z veseljem spominjali na Faurejevo potovanje v Petrograd. O tej priliki je namreč predsednik republike francoske pomilostil 463 kaznjencev.

Nemško. Cesar Viljem pojde prihodnje pomlad v Palestino ali Sveto deželo. Ondi ga pač nihče ne sme pozdraviti kot krščanskega vladarja, ker se Viljem preveč poteguje za sultana in sploh za Turke.

Turško. Mir med Grško in Turško bode v kratkem sklenjen, kajti iz Carigrada se dne 15. sept. poroča: V večrajšnji seji evropskih poslanikov se je doseglo sporazumljenje gledé vseh še nerešenih točk, o čemur so obvestili turškega vnanjega ministra Tewlik-pašo ter ga povabili k današnji seji.

Špansko. Liberallec Sagasta bojda v kratkem postane ministerski predsednik. Mož je že večkrat imel vladne vaje v rokah in vendar nič posebnega ni storil. — Vlada je izdala nekake preosnove za Filipinske otoke, ki pa ondotnih prebivalcev ne bodo zadovoljile.

Amerika. Iz Novega Jorka se naznanja: Med štrajkajočimi rudarji in uradniki delniških družb je oni dan nastal velik boj, ki so se ga udeležile tudi ženske. Bilo je ustreljenih 23 delavcev.

Za poduk in kratek čas.

Kako obhajajo ogerski Slovenci primicijo.

(Konec.)

Na domači veselici smo se gostili in veselili prav po slovenski in ni manjkalo tudi običajnih napitnic in navduševalnih govorov. Najprej je č. g. dr. Jožef Ivanoczy, dekan tišinski, ki je zavoljo svoje učenosti pa tudi ljudomilosti in prijaznosti tukaj pri vseh zelo priljubljen, v prelepem govoru častital primicijantu in izrekel željo, da bi naj bil on vsaki čas dika sv. cerkve in dober pastir ljudstva slovenskega, na kar se je gosp. primicijant v posebnem govoru zahvalil. Gosp. častni dekan v Cankovi, Jožef Borovnjak, pa je napil primicijantovim starišem in vsem navzočim Slovincem in jih v navdušenem govoru opominjal, naj bi se vedno zvesto držali jezika materinskega; kajti kdor jezik materin zaničuje in se v njem govoriti sramuje, ni in ne more biti pošten človek, ne dober kristjan, niti zvest državljan. Nadučitelj v bližnjih Gedurovcih, ki je postal iz Nemca Hartmanna vsled prevelike ljubezni do Madjarije za 50 kr. trd Madjar Hunyadi, je v madjarskem jeziku napil Ogerski, na kar so navzoči Madjari zapeli, mislim da, ogersko cesarsko pesem, na to pa v slovenskem navzočim duhovnikom. Drug govornik, večleten prijatelj gosp. primicijanta, pa je v svoji napitnici želel, naj bi gosp. novomašnik deloval z vso gorečnostjo, kakor za versko, tako tudi za narodno probujo in povzdigo ogerskih Slovencev, da se ta dragocena veja ohrani čvrsta na deblu slovenskega naroda.

Spominjali smo se tudi sv. očeta, dobrega in pobožnega mil. škofa Kornelija Hidašija, presvetlega kralja in ogerske domovine naše in po raznih napitnicah je to dobro ljudstvo tako navdušeno postalo za milo našo slovenščino, da je vsak rekel: Da, Slovenci smo in ostanemo zvesti sv. cerkvi, slovenskemu narodu in svojemu kralju Ferenc-Jožefu!

Belotinski »muzikaši« so prav pridno igrali tudi naše slov. pesmi iz Mohorjeve pesmarice, posebno mnogokrat našo vseslovensko koračnico »Naprej zastava Slave!« in zaslužijo kot vrli Slovenci vso pohvalo. Le tako naprej! Naj se mili glasovi dražestne slov. pesmi razlegajo po celi ogerski Sloveniji. Ljudstvo pa je vneto popevalo lepe pobožne in tudi posvetne popevke, da ga je bilo veselje poslušati. —

Iz tega popisa je razvidno, da se drami tudi naše slovensko ljudstvo na Ogerskem. Daj mu Bog le mnogo domačih dušnih pastirjev po božji volji in njegovem srcu, pa se nam ni treba bati, da bi izginil v morju madjarstva ta zadnji ostanek nekdanjih panonskih Slo-